

F. t. l. vedr. udlændingeloven

hedsstraf, 3) den fare, skade eller krænkelse, der var forbundet med den begåede kriminalitet, eller 4) tidligere domme for strafbart forhold.

Den foreslåede affattelse indebærer, at der også i forbindelse med en afgørelse om udvisning efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 22, nr. 8, jf. forslaget i § 1, nr. 11, navnlig skal lægges vægt på de hensyn, der fremgår af § 24 a.

Den foreslåede affattelse indebærer endvidere, at det i § 24 a, nr. 5 tilføjes, at der ved en afgørelse om udvisning ved dom, navnlig efter § 22, nr. 4-8, skal lægges vægt på, om udvisning må anses for særlig påkrævet på grund af, at den begående kriminalitet er begået af flere i forening. Herved fremhæves det, at en lovovertrædelse, der er foretaget som led i bande-kriminalitet, kan gøre udvisning særlig påkrævet.

Herefter vil udvisning efter § 24 a være særlig påkrævet i sager, hvor der er tale om grov kriminalitet, hvor der er udmålt en længere frihedsstraf, hvor offeret ved lovovertrædelsen er forvoldt stor skade eller krænkelse, hvor udlændingen tidligere er dømt for kriminalitet, eller hvor det kriminelle forhold er begået af flere i forening.

Med forslaget udvides gruppen af hensyn, der – som led i domstolens vurdering af, om udvisning må anses for proportional – skal afvejes over for de i § 26, stk. 1, opregnede hensyn.

Til nr. 16

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 26, stk. 2, indebærer, at de hensyn, der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1, ved en afgørelse om udvisning efter den foreslåede bestemmelse i § 22, nr. 8, jf. forslaget i § 1, nr. 11, skal tale afgørende imod udvisning, for at udvisning ikke skal finde sted. Dette vil være tilfældet, hvis udvisning strider mod internationale forpligtelser, herunder bl.a. artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, jf. afsnit 2.1.4.

Herved sidestilles overtrædelser af våbenlovgivningen med de øvrige alvorlige kriminalitetsformer, der er omfattet af § 22, nr. 4-7.

Til nr. 17-20 og 22

Det foreslås, at længden af indrejseforbuddene i udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 1-2, og § 32, stk. 4, forhøjes med et år, og at længden af indrejseforbuddet i § 32, stk. 2, nr. 3, forhøjes med 2 år.

Af udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 4, fremgår det, at en udlænding udvises for bestandig, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf på mere end 1 år og 6 måneder, men ikke over 2 år, eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulig-

hed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, medmindre der alene findes grundlag for at meddele indrejseforbud for 10 år.

Det foreslås, at længden af indrejseforbuddet i denne bestemmelse – hvis domstolene ikke finder grundlag for at give et indrejseforbud for bestandigt – ændres fra 10 år til 12 år.

Til nr. 21

Efter den gældende bestemmelse i § 32, stk. 3, meddeles et indrejseforbud for mindst 5 år i forbindelse med en udvisning efter § 22, nr. 4-7.

Den foreslåede ændring af § 32, stk. 3, indebærer, at § 22, nr. 8, jf. forslaget i § 1, nr. 11, omfattes af § 32, stk. 3. Herved sidestilles overtrædelser af våbenlovgivningen med de øvrige alvorlige kriminalitetsformer, der er omfattet af § 22, nr. 4-7.

Den foreslåede ændring indebærer endvidere, at længden af indrejseforbuddet i udlændingelovens § 32, stk. 3, forhøjes med et år.

Dette medfører, at der ved udvisning efter § 22, nr. 8, meddeles et indrejseforbud på mindst 6 år.

Til nr. 23

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 32, stk. 8, må en udlænding, som er opført på en af FN's eller EU's sanktionslister med rejserestriktioner, ikke uden tilladelse indrejse og opholde sig her i landet (indrejseforbud). Indrejseforbuddet gælder, så længe udlændingen er opført på listen, og bortfalder, hvis udlændingen slettes fra sanktionslisten eller af særlige grunde meddeles opholdstilladelse her i landet.

Forslaget betyder, at selve opførelsen på en sådan sanktionsliste medfører, at de pågældende udlændinge har indrejseforbud i Danmark.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 10, stk. 5, hvorefter en udlænding, som har indrejseforbud, jf. den foreslåede bestemmelse i lovens § 32, stk. 8, ikke kan gives registreringsbevis eller opholdskort i medfør af EU-reglerne, jf. § 6, eller opholdstilladelse efter §§ 7-9 f, medmindre særlige grunde taler derfor.

Som konsekvens af den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 32, stk. 8, vil en udlænding, der er opført på en af FN's eller EU's sanktionslister med rejserestriktioner, kunne afvises efter udlændingelovens § 28, stk. 1, nr. 1, ligesom udlændingen alene rent undtagelsesvis vil kunne få visum. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.2 og afsnit 3.4.